

ψυχοπέδην του γρο(σια) πενήντα, νου(μερο)=50, μένου ώς φένωντε γρο(σια) εύδομήντα τρία, νου(μερο)=73, τὰ ὅποια^{||26} τὰ ἀπαρετὰ πρὸς τὴν ἀδελφήν του Κυριακή διὰ νὰ τὸν ἐνταφιάσῃ, νὰ κάμη τὸ κοληβόν του, νὰ ἀνα^{||27}πτη τὸ κανδήλη του. Νὰ δωθοὺν ἔξ αὐτῶν τοῦ ἀρχιερέως γρο(σια)=15, ἵτι δέκα πέντε, τοῦ ἐφημερε^{||28} ἄγι(ου) σκευωφήλακος ἕνα σαραντάρη γρο(σια)=10, τοῦ πνευματικού του γρο(σια)=5, μησὸ σαραντάρη. Οὗτος ἡθέλησεν^{||29} καὶ ὁμολόγησεν ἐμπροσθεν ἐμοῦ τοῦ διμοσι(ου) νοταρι(ου) καὶ τοῦ ἐφημερεου του καὶ πνευματικού του, θέλον ἡ παρούσα^{||30} του διαταγὴ νὰ εἶναι στερεὰ καὶ ἀμετάθετος. Εἰς ἔνδειξην δὲ ἐγένετο ἡ παρὸν καὶ ἀπεράσθη ἐν τῷ παρόντῃ κόδικῃ^{||31} ὅπ' ἀρι(θμὸν) 11 καὶ ἐβεβαιώθη παρὰ τοῦ ἀνωθεν, διὰ νὰ ἔχει τὸ κύρος καὶ τὴν ἴτιχὴν εν παντὶ τόπῳ, καιρῷ καὶ κρυτιρήῳ. Τῇ 6 Ἱανουαρι(ου) 1826, Παροικία τῆς Πάρου.

27

Χειρόγρ. 215. φ. 121. Διαθήκη τῆς 13 Μαρτίου 1826.

^{||1} 17. Διαταγὴ Νικολα(ου) Γεοργι(ου) Μπηζά.

^{||2} Ἐπειδὴ καὶ οὐδὴς τῶν ἀνθρώπων νὰ μὴν γινώσκῃ τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν τῆς αὐτοῦ ἀποβηώσεως, ἡ μὴ μόνον^{||3} κύρι(ος) ὁ Θε(ός), τοῦτον κατὰ νοῦν βαλὼν ὁ κύριος Νικολὸς Γεοργι(ου) Μπηζάς, φοβούμεν(ος) τὸ ἀώρον τοῦ πυκροτάτου^{||4} θανάτου, ἔχον τὸν νοῦν ὑγιὴ καὶ τὴν γλόταν ἐλευθέραν εἰς τὸ λαλήν, θέλει διὰ νὰ διατάξῃ τὸν ἑαυτόν του,^{||5} ψηχή τε καὶ σόματι. Καὶ ἐμ πρότης ζητή τὴν συνχώρεσεν ἀπὸ τὸν πανάγαθον Θεὸν ὅσα ώς ἀνθρωπος τὸν^{||6} ἐπαρόργησεν μὲ λόγον καὶ ἔργον, κατὰ νοῦν καὶ διάνειαν. Ἐπειτα ζητή τὴν συνχώρεσην ἀπὸ ὅλλους τοῦς^{||7} ἀδελφούς του χριστιαν(οὺς) τοῦς μησούντας καὶ ἀγαπόντας αὐτόν, ώς καὶ αὐτὸς συνχωρή τοῖς πάσοι ἐκ ψυ^{||8}χής. Ἡτα λέγει τὴν ὑστερηνήν του βουλὴν καὶ ἀπόφασην, ὅτι ἀφ' οὗ ἡθελεν πληρόση τὸ κοινὸν χρε(ος) τοῦ^{||9} θανάτου, διὰ τὸ χρε(ος) ὅποι χρεωστά, νὰ παρασταθή ὁ ἀδελφός του Μπατίστας, νὰ πωλή τὰ ζωντανά του^{||10} ὅσα ἔχει, τέσσαρα βοῖδια, τὰ δύω θηλικά, τὰ δύω ἀρσενικά καὶ δύω κτίματα, τὸ ἐν θυλικὸν.^{||11} Αὐτὰ νὰ πωλούται μὲ χέρη τοῦ ἀδελφού του, νὰ πληρώνεται τὸ χρέος του, τὸ ὅποιον χρε(ος) εἶναι πρὸς τὴν^{||12} κυρίαν Μαυρογενέσταν μὲ ὁμολογίαν γρο(σια)=180. Εἰς τὸν κύριον Γεοργάκην Βητζαρὰ γρο(σια)=280. Καὶ ἐὰν δὲν^{||13} φθάσουν τῶν ζωντανῶν ἡ τιμὴ διὰ τὸ χρε(ος), νὰ πωλή καὶ ἀπὸ τοὺς καρποὺς τοὺς ἐρχομένους διὰ νὰ εὔγη τὸ χρε(ος). Τοῦ δὲ υἱού του^{||14} Γεοργι(ου) ἀφήνη πρότον τὴν εὐχήν του, ἐπητα δλον τὸ μητρικόν του πράγμα: ὅμι(ως) καὶ ἀπὸ τὰ ἴδιωκτιτά του, τῆς κατικές μὲ τὸ^{||15} χοράφιον ἔχε εἰς τὸν Κουρτεζή Καλάμη, τὸ χοράφιον ἀγορά του ἀπὸ Ἀλεξανδρον καὶ τὸ ἀμπέλιον πλησίων, σημ(πλιος) εἰς αὐτὸ ὁ Ἱω^{||16}άννης Μαγρηνές· δύω ὁσπήτια ἀγοράν του κατό-

γεα ἐν τῷ μαχαλὲ Ποταμῷ, σημ(πλιος) Ἰωάννης Βενιέρης· τρία κρασοβου||¹⁷ καὶ ὅτι ὅλον τοῦ εύρισκεται ἀπὸ νηκοκυρία· τὸ χοράφιον ἔχει ἐν τῇ τοποθεσίᾳ Καμάρες ἀγοράν του ἀπὸ Πι||¹⁸ ατζόνη, τὸ ἀφήνη εἰς τὴν κυρίαν Ἐκατόνταπυλιανήν, νὰ τὸν κάμνῃ ἐν σηλήτουργον τὸν χρόνον, ὅπίαν ἡμέραν||¹⁹ διωρήσῃ ὁ ἀδελφός του, νὰ μνημονέβουν Νικολα(ου) καὶ Ἀνέζας· τῆς δὲ γηνεκός του, ἐὰν εἴναι ἐνκαστρομένη, τὸ παιδιον||²⁰ ὅποι δέλει γενήση, ἢτε ἀρσενηκὸν ἢτε θυλικόν, ἐὰν ζήσῃ τὸ παιδί ἀπὸ τὰ ἄνωθεν ὅποι διωρήζη πρὸς τὸν υἱόν του, ὅποι||²¹ εἴναι ἰδιωκτιτά του, ὁ ἀδελφός του ὁ Μπατίστας νὰ τοὺς μηράζη ὅλλα αὐτὰ τὰ πράγματα εἰς τὴν μέση· ὅχει δὲ καὶ τὸ||²² παιδίον ὅποι εἴναι ἐνκαστρομένη ἡ γυνέκα του ἀπεθάνη, νὰ μένει ὅλον τὸ πράγμα τοῦ πρότου του υἱού Γεοργίου||²³ καὶ τῆς γυνεκός του, νὰ τῆς δίδεται τὸ ἀνδρομηρίον της. Ἀπὸ δὲ τοῦς ἐφετινοὺς καρποῦς, δηλ(αδή) τοὺς νέους νὰ δίδον||²⁴ ται πρὸς τὴν γυνέκα του κρηθ(άρι) πιν(άκια)=20 καὶ σητάρη πιν(άκια)=10 καὶ ἡ ἐπήληπη νὰ πολούνται, ώς ἄνωθε λέγει, νὰ δίδεται||²⁵ τὸ χρε(ος). Ο δὲ υἱός του νὰ καθεται μὲ τὸν θύων του ἔως νὰ ἔλθῃ εἰς νόμημον ἡλικίαν. Ἀκόμα ἀφήνει πρὸς τὸν||²⁶ υἱόν του τὸ ἀμπέλη ἔχει φυτευμένον τοῦ ποτὲ Σπαθάρη, νὰ ἔξακολουθή κατὰ τὸ γράμμα του. Οὗτος ἡθέλησεν καὶ ἐ||²⁷ διαταξεν, θέλον ἡ παρούσαν του νὰ εἴναι στερεὰ καὶ ἀμεταθετος. Εἰς ἐνδειξην δὲ ἐγενετο ἡ παρὸν παρ' ἐμοῦ τοῦ διμο||²⁸ σι(ου) νοταρι(ου), βεβαιωμένη παρὰ τοῦ εἰρημένου Νικολά(ου) καὶ ἀπεράσθη ἐν τὸ παρόντι κόδικη ὑπ' ἀρθ. 17||²⁹ εἰς διηγεκήν ἐνδειξην. Τῇ 13 Μαρτιου 1826, Παροικία τῆς Πάρου.||³⁰ Λάζαρος ποτὲ προτοπαπὰ Βενιέρη γράφω εἰς ὄνομα τοῦ Νικολα(ου) Μπηζά, ὅτι βεβαιοὶ τὸ παρὸν καὶ||³¹ οὗτος καὶ ἐγὼ μαρτυρῶ.

||³² Ο διμόσι(ος) νοταρι(ος) τῆς χόρας Παροικίας Τζανής Νι(κολάου) Καμπάνης, ὁ γράψας τὸ προτοτυπον καὶ ἀντιγρά||³³ ψας τὸ παρὸν ἐκ τοῦ προτοτύπου, βεβαιω.

28

Χειρόγρ. 215, φ. 126. Προικοσύμφωνον τῆς 19 Απριλίου 1826.

||¹ 27. Πυρκοσύμφωνον Παναχῆ Παγώνη καὶ τῆς συζήγου αὐτοῦ Ἀνγγελικῶς.

||² Τὴν σήμερον ἥλθον εἰς συμβαστικὸν τρόπον ὑπανδρίας τὰ κάτωθεν γεγραμένα πρόσωπα, ἀπὸ μὲν τὸ ἐν ὁ κύρι(ος) Παναγάκη;||³ Ἀθανασι(ου) Παγώνης καὶ ἀπὸ τὸ ἔτερον ὁ κύριος Ἀναστάσιος Κοντόσταυλος. "Εχει λοιπὸν ὁ ἥθεις Ἀναστάσιος κόρην ὄνοματι Ἀνγγελικόν, τὴν||⁴ ὅποιαν ζητή ὁ κύριος Παναγάκης διὰ γυναικαν του νόμημον, παρθένον καὶ εὐλογητικὴν ως νομοθετὶ ἡ ἀγία τοῦ Θ(ε)οῦ ἀνατοληκή ἐκκλησία.||⁵ Ομι(ως) καὶ ἡ εἰρημένη Ἀνγγελικώζη τὰ τὸν εἰρημένον κυριον Παναγάκη διὰ ἄνδραν τῆς νόμημον καὶ εὐλογιτικόν, ως ὄριζουν||⁶ οἱ θύοι καὶ οἱ ἔρη νόμοι. Εμ πρότης ἐπικαλούνται τὰς εὐχὰς τοῦ παναγάκου Θεοὺ καὶ τῶν γονέων αὐτῶν, ὅτι εὐ-